

Важливість батьківського прийняття для дитини

Багато батьків вже з народження дитини думають про те, ким вона стане в житті. Можливо, ви мріяли про те, що ваш син стане зіркою футболу, а донька – великим ученим. Але потім виявилось, що синові зовсім не подобається спорт, а донька не виявляє інтересу до навчання.

Рано чи пізно багато з нас розуміють, що в реальності наші діти відрізняються від того образу, який ми малювали у своїй уяві. Усвідомлювати це дуже сумно. Нам важко відмовитися від своїх ілюзій з приводу майбутнього наших дітей.

Щоб зрозуміти схильності й бажання вашої дитини, вам буде потрібен час. Але коли вам це вдасться, ви зможете прийняти й полюбити її по-новому, тому що тепер ви ясно побачите, ким вона є насправді.

Виховуйте дитину відповідно до її схильностей, а не ваших очікувань. Цей урок повинні засвоїти всі батьки. Сприйняття дитини – це основа її виховання та зміцнення зв'язку з нею. Сприймаючи дитину, ви вчитеся взаємодіяти з нею найбільш ефективно.

Говоріть з дитиною однією мовою

Незалежно від того, наскільки погану поведінку виявляє ваша дитина та наскільки це вас турбує, важливо навчитися взаємодіяти з нею. Подумайте, що потрібно змінити у вашому спілкуванні. Якщо ви вважаєте, що вона не сприймає те, що ви їй говорите, можливо, ви просто розмовляєте з нею різними мовами. Вас це засмучує, і ви думаєте: «Я все кажу правильно, це вона мене не розуміє». І з часом таке нерозуміння тільки наростає, адже не налагоджений зв'язок означає, що дитина теж не змінює свою поведінку.

Дуже важливо, щоб батьки говорили однією мовою з дитиною. Інакше вона не зможе правильно зрозуміти ваші слова. Якщо ви не знайдете спільної мови, навряд чи ви зможете встановити міцний та близький зв'язок. Завдання батьків – налагодити з дітьми довірливе спілкування, чітко пояснити свої очікування й наслідки у випадку поганої поведінки.

Розглянемо основні рекомендації з приводу того, як виховувати дитину, враховуючи її особистісні риси.

Рекомендація № 1. Знайдіть правильний підхід до дитини

Усвідомте для себе, яку поведінку ви очікуєте від дитини, у чому її потреби, як найкраще з нею спілкуватися. Можливо, їй складно запам'ятовувати інформацію, і доручення їй потрібно давати у вигляді покрокових інструкцій. Можливо, вона – візуаліст, і пояснення за допомогою картинок або графіків для неї ефективніші, ніж усні вказівки. Багатьом дітям необхідно, щоб ви проводили з ними велику кількість часу, а деяким потрібно більше уваги, ніж іншим. Це не добре й не погано – в цьому полягають особливості дитини.

Дійте за планом: спочатку проводьте багато часу з дитиною, а потім поступово мотивуйте її виконувати ті чи інші дії самостійно. Наприклад, якщо ваша дитина неорганізована, в її кімнаті, ймовірно, коїться безлад. Обладнайте її кімнату так, щоб вона легко запам'ятала місця, де повинні знаходитися ті чи інші речі. Також обмежте для дитини кількість іграшок, щоб вони не створювали безладу в кімнаті. Старша дитина може проявляти незалежність і впертість, не слухати ваших переконань. Поясніть їй, якої поведінки ви від неї чекаєте. Розкажіть, що в її поведінці вам не подобається, а також які наслідки її чекають, якщо вона буде продовжувати поводитися подібним чином. Після цього стійте на своєму: ви чините так, тому що так дитина найкраще зрозуміє ваші слова. Всі діти різні, і до кожної дитини потрібен індивідуальний підхід.

Рекомендація № 2. Спостерігайте за дитиною

Коли ви зрозумієте схильності й особливості дитини, ви зможете спілкуватися з нею більш

ефективно. Дитина частіше стане ділитися з вами своїми думками. Іноді такі моменти настають, коли ви до цього абсолютно не готові (наприклад, дитина може сказати вам, що ніколи не любила грати в футбол, але робить це заради батька). Ви можете дуже здивуватися тому, що розповість вам ваша дитина (наприклад, вона може сказати, що їй подобається сільське господарство, хоча ви завжди жили в місті). Не упускайте такі моменти, слухайте свою дитину – це слушна нагода краще зрозуміти її особливості та приховані таланти.

Рекомендація № 3. Відмовтеся від нереалістичних очікувань

Рано чи пізно ви повинні змиритися з тим, що дитина виросте не тим, ким ви мріяли. Якщо ви любите активний відпочинок, а малюк – ні, якщо він вважає за краще малювання, а не заняття спортом – вам потрібно відпустити свої ілюзії з приводу його майбутнього. Імовірно, ви будете відчувати при цьому смуток. Виховання – це нелегка робота, і в подібних ситуаціях ми усвідомлюємо це особливо чітко.

Рекомендація № 4. Виховання – безперервний процес

Ми вчимося приймати свою дитину такою, якою вона є, протягом довгих років. З року в рік ми поступово пізнаємо дитину й відмовляємося від своїх ілюзій з приводу її майбутнього. Цей процес може бути для вас менш болісним, якщо ви не тільки змиритесь з її особливостями, але й приймете їх з радістю. Також пам'ятайте, що, підростаючи, діти міняються. Наприклад, якщо в початкових класах дитина була *занадто сором'язлива*, у майбутньому вона цілком може знайти друзів (хоч і є ймовірність того, що процес соціалізації в неї буде відбуватися з деякими труднощами). Їй при цьому може знадобитися ваша підтримка. Гіперактивна дитина, якій важко всидіти на уроках, може стати умілим будівельником або досягти успіху в технічних професіях.

Поведінка та схильності дитини можуть змінюватися з віком. Пам'ятайте про це.

Рекомендація № 5. Дитині потрібно встановлювати межі

Прийняття малюка таким, яким він є, не означає, що потрібно дивитися крізь пальці на його погану поведінку. Просто в такому випадку вам необхідно зрозумілою для дитини мовою пояснити їй, що її поведінка є неприпустимою. Пам'ятайте: ви краще за інших знаєте свою дитину, і тому краще за інших зможете навчити її доброї поведінки.

Коли ви приймаєте дитину, вона вчиться приймати себе

Приймаючи дитину такою, якою вона є, ви починаєте цінувати її як окрему особистість, і ваша любов до неї стає глибшою. Ви знаходите з нею спільну мову, і через це ваше виховання стає більш ефективним.

Якщо ви приймаєте дитину такою, якою вона є, вона поступово починає приймати себе сама. Напевно, кожен із нас чув історії про те, як чийсь батьки не приймали вибір професії або супутника життя своєї дитини. З іншого боку, батьки часто відгукуються на бажання дитини зайнятися певним видом спорту, малюванням або танцями. Ці історії показують, що прийняття й любов близьких людей дуже важливі для того, щоб стати відповідальною людиною. Адже ми хочемо, щоб наші діти виростили *відповідальними*. Тому нам потрібно навчитися їх приймати.